

Ομιλία Ιωάννη Τσαπέκη στην εκδήλωση «130 Χρόνια Σχολή Πολιτικών Μηχανικών ΕΜΠ, Μητέρα–Τροφός της Ελληνικής Τεχνολογίας»

Κυρίες και κύριοι καλησπέρα σας,

Όταν πέρασα στη σχολή πολιτικών μηχανικών στα 18 μου χρόνια, δεν είχα πλήρη εικόνα ούτε για το εύρος εφαρμογών στις οποίες δραστηριοποιείται ένας επαγγελματίας πολιτικός μηχανικός αλλά ούτε και για το γνωστικό πεδίο το οποίο κρύβεται πίσω από κάθε εγχείρημα. Είχα, όπως πιστεύω οι περισσότεροι πρωτοετείς, μια αρκετά στενή άποψη που συνέδεε το δίπλωμά μας με την εικόνα μιας οικοδομής ή μιας οδοποιίας.

Μπαίνοντας στη σχολή λοιπόν, η άποψη αυτή δεν άλλαξε άμεσα στα πρώτα 3-4 εξάμηνα, λόγω των πολλών μαθημάτων, κυρίως μαθηματικών, τα οποία όμως έχτιζαν ένα υπόβαθρο απαραίτητο για τις μετέπειτα έννοιες και γνώσεις που θα μαθαίναμε.

Καθώς προχωρούσαν τα εξάμηνα, τα μαθήματα εξειδικεύονταν, ήρθαμε σε επαφή με ένα ευρύ φάσμα μαθημάτων που το καθένα εμβάθυνε όλο και περισσότερο σε πολλές από τις πτυχές του επαγγέλματος, μαθαίνοντας για στατικό και αντισεισμικό σχεδιασμό κτηριακών έργων, σχεδιασμό οδών, υδραυλικά και λιμενικά έργα, μελέτη θεμελιώσεων, σχεδιασμό σηραγγών, φραγμάτων, γεφυρών και άλλων υπερκατασκευών, ενεργειακή τεχνολογία, ηλεκτρονική σχεδίαση και προγραμματισμό, καθώς και άλλα πολλά τα οποία καλύπτουν σχεδόν ολοκληρωτικά το αντικείμενό μας.

Ήρθαμε σε επαφή με καθηγητές οι οποίοι έχουν πρακτική, πολύχρονη και καταξιωμένη εμπειρία στο χώρο οι οποίοι προσπαθούν, ο καθένας με τον τρόπο του, να μας μεταδώσουν ό,τι μπορούν από τις γνώσεις και τα βιώματά τους. Άλλοι λιγότερο ή περισσότερο αυστηροί, άλλοι συνηθισμένοι στον πίνακα ενώ άλλοι στις ηλεκτρονικές παρουσιάσεις, όλοι όμως πρόθυμοι να βοηθήσουν περαιτέρω κάθε φοιτητή ξεχωριστά, να συνεργαστούν σε προσωπικό επίπεδο μαζί του απο μια απλή απορία έως περαιτέρω εμβάθυνση στην ύλη του μαθήματος ή ακόμα και πρακτικές συμβουλές για την άσκηση του επαγγέλματος.

Ενασχοληθήκαμε έμπρακτα με τον εργαστηριακό εξοπλισμό της σχολής, εφαρμόζοντας όσα φαινόμενα διδασκόμασταν. Πιάσαμε στα χέρια μας και χειριστήκαμε πανάκριβο εξοπλισμό και μηχανήματα ακριβείας, ενώ πάντα υπήρχε προσωπικό που είχε τη διάθεση και το χρόνο να μας εξηγήσει πώς δουλεύει το κάθε τι, να μας λύσει την παραμικρή απορία, να φροντίσει για τα απαραίτητα μέτρα ασφαλείας και να μας εμπιστευτεί να τα χρησιμοποιήσουμε μόνοι μας. Τα εργαστήρια ήταν ότι πιο κοντινό σε πραγματικές συνθήκες εργασίας είχαμε μετά την πρακτική άσκηση σε αυτά τα 5 έτη σπουδών και ήταν ότι πρέπει για να κατανοούμε πλήρως και σε βάθος όσα διδασκόμασταν στις αίθουσες.

Επίσης, πολλοί είχαμε την ευκαιρία να μετέχουμε σε πρακτική άσκηση, βιώνοντας άμεσα το εργασιακό περιβάλλον και εφαρμόζοντας έμπρακτα όσα μάθαμε, τεστάροντας έτσι τις θεωρητικές μας γνώσεις σε υφιστάμενες τεχνικές μελέτες και σε εργοτάξια, δίπλα σε έμπειρους μηχανικούς και επαγγελματίες με πολυετή εμπειρία. Αυτή η εμπειρία της πρακτικής άσκησης, ίσως αποτελέσει ένα από τα σημαντικότερα εφόδια που μας παρέχει η σχολή για το επαγγελματικό μας μέλλον.

Συνοψίζοντας αυτά τα 5 έτη σπουδών, το αποτέλεσμα είναι πολύς κόπος, αρκετή κούραση, πληθώρα εργασιών και εξετάσεων αλλά και αρκετά εφόδια. Εφόδια που μας καθιστούν ικανούς είτε να ανταγωνιστούμε σε υψηλό επίπεδο στην αγορά εργασίας, εντός και εκτός Ελλάδας, είτε να επιλέξουμε μια ακαδημαϊκή καριέρα, πατώντας πάνω στα όσα αποκτήσαμε και εφορμώντας σε νέους τομείς ή εμβαθύνοντας σε αυτούς που προτιμήσαμε κατά τη διάρκεια των σπουδών μας.

Ήταν 5 χρόνια με σκαμπανευάσματα, με συνεχείς προσπάθειες και διαλόγους, πότε πετυχημένα πότε μη αλλά πάντα εποικοδομητικά, και από τη μεριά των καθηγητών αλλά και από των φοιτητών, για τη συνεχή βελτίωση της λειτουργίας της σχολής. Εντατικοί ή χαλαροί ρυθμοί μαθημάτων, πρόγραμμα σπουδών προσανατολισμένο περισσότερο στη θεωρία ή την πράξη και άλλα πολλά άλλαζαν και θα αλλάζουν, κυνηγώντας πάντα μια χρυσή τομή και την ιδανική λύση που θα κρατήσει τη σχολή μας στο ανταγωνιστικό και υψηλά καταρτισμένο επίπεδο που ήδη βρίσκεται. Αυτό το κυνήγι ίσως ποτέ δεν τελειώσει και πάντα θα πρέπει να γίνονται υποχωρήσεις, ωστόσο, ό,τι και να γίνεται, η σχολή πάντα θα προσφέρει τα μέγιστα στους φοιτητές της, παρόλη την οικονομική στενότητα που πλήγει τον εργαστηριακό τομέα και το προσωπικό, διοικητικό και ακαδημαϊκό, παρόλη την μίκρυνση του εργασιακού τομέα που δημιουργεί μια δυσοίωνα ατμόσφαιρα.

Η σχολή θα προσφέρει τα μέγιστα, και πάνω από όλα θα μάθει στους φοιτητές, όπως έμαθε και σε εμένα, να είναι πλέον αυτόνομοι, να θέτουν στόχους και να τους κυνηγούν μέχρι να τους επιτύχουν, να σκέφτονται σαν μηχανικοί, χρησιμοποιώντας τις βασικές, θεμελιώδεις γνώσεις, για να ακουμπήσουν και να κάνουν δικό τους οποιοδήποτε γνωστικό πεδίο θελήσουν να εμβυθύνουν. Η σχολή μου απόδειξε πως παρόλες τις δυσκολίες, προσφέρει μια ακλόνητη γνωστική βάση, στην οποία μετά ο καθένας μπορεί να χτίσει όπως θέλει.

Τελευταία ευχή, είναι η σχολή να μπορέσει μελλοντικά να βοηθήσει στην αποκατάσταση του φοιτητή, όσο γίνεται περισσότερο. Ακόμα και σήμερα, όπου η ατμόσφαιρα στην αγορά εργασίας είναι τουλάχιστον απαισιόδοξη, αν όχι αφιλόξενη, νοιώθω ότι έχω τις δυνατότητες να ζητήσω το μερίδιό μου εκεί έξω και αυτό το οφείλω στα προηγούμενα 5 έτη σπουδών. Ωστόσο οποιαδήποτε πιο άμεση βοήθεια στον τομέα της αποκατάστασης, υπάρχει στο μέλλον, για τις επόμενες φουρνιές διπλωματούχων μηχανικών, θα είναι όχι μόνο ευπρόσδεκτη από αυτούς αλλά θα αποτελεί και δείγμα μιας πιο ολοκληρωμένης συνεργασίας μεταξύ της σχολής με την αγορά εργασίας, μεταξύ της θεωρίας και της πράξης.

Κλείνοντας, θέλω να ευχαριστήσω τους καθηγητές μου για όσα μου προσέφεραν και να τους παρακαλέσω να συνεχίσουν το έργο τους με μεράκι, αλλά και να ενθαρρύνω τους μικρότερους φοιτητές να συνεχίσουν τις προσπάθειές τους, καθώς, παρότι κοπιαστικές, χρονοβόρες και εντατικές, στο τέλος σίγουρα θα αποδώσουν καρπούς

Ευχαριστώ για την προσοχή σας!